

МОЛОДІЙ КОМУНАР

ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI
№ 139 (2087).

ЧЕТВЕР, 20 листопада 1975 року

Ціна 2 коп.

ПІШЕМО КНИГУ
КОМСОМОЛ
КІРОВОГРАДСЬКОГО
XXV ЗІЗДОВІ КІРС

Голованівський район

У РЯДАХ РАЙОННОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ — 4 ТИСЯЧІ ЧЛЕНІВ ВЛКСМ.

Серед них:

1000 робітників,
800 колгоспників,
1700 школярів.

НАВІЧНО В СТРОЮ

1172 комсомольці Голованівщини, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної, герої-підпільники легендарного краснопіського «Спартак».

ЗА ДОБЛЕСНИЙ ТРУД У ДЕВ'ЯТИ П'ЯТИРІЧЦІ

34 молодих виробничники нагороджені орденами і медалями, 400 удостоєні звання «Ударник п'ятиріччя».

У 1975 році районна комсомольська організація відзначена Почесною Грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

ВИМІР — МАЙБУТНЄ

Чи завжди ми уявляємо ціну своїм трудам і своїй землі, чи завжди визначаємо точно масштаб наших звершень? На тисячі квадратних кілометрів, які займає Голованівський район, вільно могли б розміститися три європейські держави: Сан-Маріно, Ліхтенштейн і Андорра разом взяті. А 47 тисяч населення району перевершує чисельність такої країни, як Гренландія. Є в цього краю своя історія, свій родовід, є в цього краю і своє майбутнє — ним живуть його люди.

Про неповторність його переконається кожен, хто хоч раз побачить його голубі горизонти, вдихне соловий аромат рілля степового краю, хто почує пісню над задумливим плінном Південного Бугу і неспокоїної красуні Ятрані...

А чи комсомольський це край? Чи помітна роль молоді у його житті? Безперечно. Одвіку славиться ця земля своїм хлібом, одвіку хліборобство — головна галузь господарства краю. Зараз на нивах 11 колгоспів і радгоспів, кожен другий — молодий спеціаліст — віком до 30 років, кожен четвертий — механізатор — теж молодий, більше двох тисяч юнаків і дівчат зайняті в поліводстві, 1470 з них — комсомольці. Весною на сівбу виводять агрегати 25 комсомольсько-молодіжних екіпажів і лапок, у жнива в полі — 14 комсомольсько-молодіжних екіпажів. І в тому, що район продає державі за п'ятиріччя 5 мільйонів 228 тисяч центнерів зерна, перевищивши планове завдання, значна заслуга молодих хліборобів.

Більше ста молодих доярки і доярки включилися у змагання за 4-тисячний падої молока. Осінні дні приносять радісні новини — рубіж взято. Більше 4 тисяч кілограмів молока наділа від кожної корови за 10 місяців 1975 року групокомсорт молочнотоварної ферми № 1 колгоспу імені Ульянова Надія Голубуш, до цього рубежу наближається комсомолка з цього ж господарства Люба Лівітчук, а за нею — десятки інших. Змагання набирає розмаху з кожним днем, який наближає нас до XXV з'їзду КІРС, повнішає молочна ріка, добуга руками комсомольців.

І в промисловості — нестримний корчагінський дух трудових звершень. Ніби ескадра в степовому морі димлять трубами заводи. Не можна не замилуватися їх флагманом — Побузьким нікелевом. Такий незлетить може стати окрасою колгоспної металургії будівельної країни світу. А зaslа його, виконуючи Директиви XXIV з'їзду КІРС, молоді Побузький «флагман» зійшов зі «стапелів» республіканської комсомольської будови. І сьогодні екіпаж його, куди угінали чимало будівників заводу, трудиться тим же темпом комсомольської ударної. Завдяки цьому підприємство щодня набирає економічної істужності, вивітнено стає хода.

Де тільки ударно трудяться юнаки і дівчата району, але й повноправно стоїть біля керма життя. 168 молодих депутатів входять до складу сільських, селищних, районної, обласної Рад депутатів трудящих. А групокомсорта молочнотоварної ферми колгоспу «Росія» Ніну П'яничук обрано депутатом Верховної Ради УРСР. Молодий депутат Уряду!

Ось така вона — степова комсомольська, щедрий край Голованівщина, енергійне, молоде населення якої, під керівництвом комуністів, успішно звернуло завдання комуністичного будівництва.

Див. 2 стор.

УРОКИ НА БАТЬКІВСЬКОМУ ПОЛІ

Ті, про кого ми розповідало в сьогоднішньому випуску «Вітрила», зараз вже повернулися до своїх дімів. А зовсім недавно вони, кращі з кращих юних хліборобів Кіровоградщини, зустрілися на XIV обласному зльоті активу учнівських виробничих бригад. Ось тут вони й звітували про свою роботу в «зелених лабораторіях», якими стали для школярів поля, ліси, ферми.

Із секретів «зеленої лабораторії»

Науковці в шістнадцять

Як «робили» рекорд

Про характер, поле і єдність протилежностей

Вчитель з восьмого

Школярі, яких ви бачите на цьому фото, навчаються в одній школі — Богданівській імені В. І. Леніна З'їздовського району. І ще одне об'єднує їх — вони члени учнівської виробничої. Вісімнадцять років існує ця бригада. Зараз її навчально-дослідне поле розкинулось аж на п'ятдесят гектарах. В розпорядженні школярів — три трактори. Починаючи з сьомого класу, члени виробничої протягом чотирьох років вивчають агротехніку провідних сільськогосподарських культур, займаються дослідницькою роботою.

На фото: в шкільній теплиці

Матеріали із зльоту активу учнівських виробничих бригад читайте на 2-й стор.

Кормам — комсомольський контроль

ПЛАНУЄМО РЕЙДИ

Нещодавно в колгоспі імені Ульянова підбивали підсумки соціалістичного змагання району між бригадами механізаторів. І вітали з першим місцем комсомольсько-молодіжний колектив з вісімнадцяти хлопців на чолі з бригадиром Василем Семеником. Дуже важливою і почесною була для них ця трудова перемога. А вже змагалися вони з відомою бригадою, очолюваною Героєм Соціалістичної Праці Яковом Григоровичем Кожухарем.

Випадковість? Ні! В комсомольсько-молодіжній, перш ніж викликати досвідчений колектив на трудові суперництва, все важливо і обдумано вперед. Молоді механізатори піднімали свою майстерність, по-господарському ставилися до землі і техніки. І перемога своїх суперників у рівному поєдинку — закономірний наслідок вболівання за справи колективу, за його честь і авторитет, розуміння того, що своїм внеском вони примножують

спільні здобутки, гідно зустрічаючи XXV з'їзд КІРС

Сьогодні на всіх ділянках колгоспного виробництва поряд з батьками-хліборобами — їх діти, молоді покоління, яке продовжує славу традиції старших добросовісних працівників.

Від хлопців не вістакать дівчата. В колгоспі імені Карла Маркса, наприклад, жіноча ланка на 26 гектарах виростила і збрала по 300 центнерів цукрових буряків. Причому, працювали трудівниці без відриву від своєї основної роботи. Ланкова Валентина Пойченко, групокомсорт Надія Горобець розповіли, що і в наступному році їх колектив вирішив вирощувати цукристі. Почин тієї ж наслідуючи, настрій у дівчат бойовий, тож віримо, що на досягнутому не зупиняться.

Нині найголовніша турбота комсомольців району — виконання постанови вересневого (1975 р.) Пленуму ЦК Компартії України «Про завдання партійних організацій, радянських і господарських органів республіки по підготовці і забезпеченню організаційного проведення зимових худоб». Як відомо, погодні умови цього року не жалували ланні снігом і дощами. Щоб забезпечити громадську худобу достатньою кількістю кормів, довелося зробити чимало. Влітку на суботниках і недільниках заготовляли

соковиті і гребі, восени — гіллячкові, кошики соняшнику. Разом з комсомольцями господарств працювали і школярі — збирали жолуді для відгодівлі свиней. Ударно працювали під час зелених живих комсомольці і молодь колгоспів імені Шевченка та Жовтневої революції — заклали по 50 тонн кормів. Тепер на черзі для нове завдання — прослідкувати, щоб заготовлені використувались зхорого раціональніше, не допустити втрат під час транспортування. В цьому несподіваний досвід мають комсомольці колгоспу імені Шевченка, де групокомсортом Володимир Кришаний. Тут члени комітету комсомолу «прожектористи» взяли під контроль видачу кормів їх перевезення та згодовування.

Щоб узагальнити досвід ефективного використання кормів, набутий в кращих комсомольських організаціях, запровадити його у багатьох господарствах району, вирішили скласти на розмову начальників штабів «Комсомольського прожектора». Плануємо провести рейди «прожектористів» з участю представників райкому комсомолу, щоб поставити надійний заслія на шляху безгосподарності, недбайливого ставлення до кормів у відлові-дальній час зимово-весняного утримання громадської худоби.

Л. ЧУБКО,
другий секретар Добровеличківського райкому ЛКСМУ.

● ШЮ-ІОРК. Уже місяць стоїть судна на рейді Чесапекської затоки перед входом до Балтійського порту, одного з найбільших на східному узбережжі США. Страйк почався після того, як власті відкинули вимогу профспілки про збільшення заробітної плати і пенсійної допомоги.

Триває страйк робітників на машинобудівному заводі компанії «Уордінг-

Останні місяці року ознаменувались новим спалахом класових бій між трудящими капіталістичних країн, які дають рішучу відсіч наступній монополії на їх життєві права. З різних куточків планети надходять повідомлення про страйки докерів, друкарів, електротехніків, муніципальних службовців, працівників медичних закладів, службовців авіакомпаній та інших загонів робітників і службовців.

тон компресорів в Холіоні (штат Массачусетс). Переговори представників профспілки з адміністрацією заводу про підвищення заробітної плати, пенсійної і медичної допомоги, а також врегулювання питання про від-

пустки не дали результату.

● ТОКІО. Близько 15 000 робітників, службовців, домогосподарок, пенсіонерів і студентів Токіо провели мітинг на захист життєвих прав японського народу. Він був

скликаний з ініціативи народної ради зв'язку по проведенню боротьби проти інфляції. Рада створена 7 масовими демократичними організаціями країни.

(ТАРС).

НАШ ЛОЗУНГ: ТРУД ЯКІСНИЙ, ТРУД ПРОДУКТИВНИЙ

П'ятирічка називає...

Важко одразу визначити, чим стали ці п'ять літ для нашого району, тому, що досягнень зверхень не вписується в рамки будь-яких визначень.

І все ж можна сказати, що, насамперед, ця п'ятирічка була часом небувалою трудовою піднесення, широкого розмаху соціалістичного змагання, завдяки якому трудящі району перевиконали план продажу хліба державі, виростили один з найвищих врожаїв в історії нашого степового краю. До рекордних висот піднялися норми виробітку на підприємствах, чіткіше, злагоженіше стали працювати організації і установи. Це був час, коли в літосні трудових зверхень дев'ятої п'ятирічки вписано якраву сторінку — у намічені строки збудовано гігант кольорової металургії — Побузький нікелевий завод.

Минула п'ятирічка залишилася в нашій пам'яті великим святом — 30-річчям Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками. Кожен день, кожен тиждень, кожен місяць приносить нам все нові й нові факти про мужність і героїзм радянських воїнів, партизанів і підпільників. Всю країну схвилювала розповідь про подвиг юних підпільників красногирського «Снартака». Імена героїв залишилися назавжди в строю живих — молодь активно включила їх у свої колективи, підтримавши патріотичний почин меківців «За себе і за того хлопця». Це були роки, коли червоні слідопити розкривали все нові й нові сторінки мирного і ратного життя 2239 воїнів, які поховані на голованівській землі, тих сотень земляків, які не повернулися з фронтів Великої Вітчизняної. Пам'ять про це не згасне повік.

...Нові імена

Посильний вклад у виконання завдань дев'ятої п'ятирічки внесли комсомольці й молодь нашого району. Ці діти увійдуть якравую сторінкою трудових перемог в історію районної комсомольської організації.

З піднесенням зустріли молоді голованівці повідомлення про скликання чергового форуму партії. «XXV з'їзд КПРС — 25 ударних декад!» — під таким девізом це з квітня працюють 29 комсомольсько-молодіжних колективів колгоспів, підприємств і організацій району. Молоді робітники Побузького нікелевого заводу, ставши на трудову вахту на честь з'їзду, кинула заклик: «Кожен день п'ятирічки — ударний!». Ного підхопила молодь всієї Голованівщини.

Широке змагання, яке розгорнулося між молоддю району в роки п'ятирічки, назвало нові імена трудових зв'язківців. На збірній врожаю відзначилися комсомольсько-молодіжний екіпаж Олексія Топольника і Анатолія Ковбасюка з колгоспу «Росія», Олексія Козинського з колгоспу «Україна», Віктора Катеринича з колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Подушлимому трудилеся молоді доярки колгоспу імені Ульянова, особливо, члени комсомольсько-молодіжного колективу молочнотоварної ферми, де групокомсоргом Надія Говорун. В числі удостоєних срібного знака «Молодий гвардієць п'ятирічки» — 11 молодих робітників Побузького нікелевого заводу: Павло Левченко, Григорій Лозинський, Володимир Самоєнко, Віктор Ткачук та їх товариші з комсомольсько-молодіжного колективу механоскладального цеху, які викопали п'ятирічний план за три з половиною роки. На грядках 34 комсомольців засіяли урядові нагородні.

...Нові можливості, нові рубежі

За останні п'ять років районна комсомольська організація зростає на тисячу членів ВЛКСМ, зміцніла організаційно. Цьому сприяла значною мірою організаторська робота 185 комуністів, які обрали в комсомольські органи. Вдвічі зросла кількість комсомольсько-молодіжних колективів, у півтора рази — кількість постів і штабів «Комсомольського прожектора». Ніпн в їх рядах 346 молодих дозорців. Збільшилось і число наставників молоді.

Все це створило передумови для подолання нових, вищих рубежів і завдань. А вони ніпн зводяться, головним чином, до одного — боротьби за якість у найширшому розумінні цього слова.

За хороші знання борються 34 учнівські комсомольські організації. З двійками вже покінчено в 16 школах району. Тепер на черзі дня — боротьба з трійкою, з сірими посередніми знаннями. В арсеналі засобів комсомольських активістів — робота пунктів взаємодопомоги, консультантів, діяльність 192 предметних гуртків, 29 факультативів. Цій же меті сприяє і підвищення ідейно-політичного рівня школярів.

Молодь Голованівського району зустрічає XXV з'їзд партії не тільки трудовими звершеннями, а й активною підготовкою до виконання його завдань. Десята п'ятирічка буде п'ятирічкою якості. І молоді трудівники намагаються підійти до неї у всеозброєнні.

М. СОБЧЕНКО,
перший секретар Голованівського райкому ВЛКСМ України.

Див. 3 стор.

УРОКИ НА БАТЬКІВСЬКОМУ ПОЛІ

А яке в тебе сонце?

«В цьому році за несприятливих погодних умов в червоній Більшості учнівських бригад вироблено неоганій врожай провідних сілсько-господарських культур. Так, середня врожайність озимої пшениці становить 28,7 центнера з гектара, соняшнику — 17,7, цукрових буряків — 181,5. В бригадах же Ульянівського району з кожного гектара зібрано по 49 центнерів озимої пшениці, по 37,7 центнера — в бригадах Гайворонського. Вільшани отримали найвищий врожай соняшнику — по 25,6 центнера з гектара».

(Тут і далі цитати взяті з доповіді завідувача обласної Д. Ю. СТЕЛЬМУХОВА НА XIV обласному зльоті активу учнівських виробничих бригад.)

Хлопці мали повернутися з військово-спортивних таборів лише через тиждень.

— Може до відкриття табору праці й відпочинку це вистигнемо погостювати в місті, — міркували подруги по дорозі до школи.

А на шкільному подвір'ї чекав десятикласник (кілька днів тому, склавши останній екзамен, вони почали називати себе тільки так), Олексій Леонтійович Бовбас. Заклопотаний повернувся керівник їх виробничої з поля.

— Пора, дівчата, салати соняшник. Може, розпочнемо самі?

І наступного дня автобус до обласного центру поїхав без школярів: з санками в руках вони посіпцали росіяною стежкою в поле. Щоправда, поверталися звідти не зовсім веселі. З невпущення, зенчайно, трохи боліли сирини. Та була ще одна причина, яка згаляла посмішки з облич: коли в кінці дня підрахували, виявилось, що кожна з дівчат спромоглася виконати лише половину норми. І хоч не згадували вони вголос тих комсомольських зборів, що відбулись нещодавно, та в пам'яті кожної все-таки силнава рядок з соціалістичних зобов'язань їх виробничої: «...зібрати з кожного гектара соняшників по 24 центнери...».

— Мабуть, не просто оті рекорди ставити, — зітхнув хтось.

— То що, можливо переглянемо соцзобов'язання? Попросямо зменшити цифру. Мовляя, не справимося...

Дівчата не пам'ятають, кому належали ці слова. Бо відразу заговорили всі. Добре, що всі. Більше до цієї теми не поверталися. Зате через кілька днів більшість з них вже виконувала по півторні — дві норми...

Таня Куценко, Світлана Цимбал, Люда Котенко та інші дівчата з ланки Валі Бовбас (саме вони доглядали за соняшниками) бігали на свою ділянку поля вже й після того, як прорвали та прорвали всі десять гектарів. Слідували, як підросгають стебла, як поступово стають подібними до сонця їх золоті корони.

— Ви лиш погляньте. Ось це соночко вже має в діаметрі сорок сантиметрів! — радо сповіщала час від часу подругам котрась з дівчат.

...Вони якраз допомагали колгоспові вибрати картоплю, коли їм привезли ошо довгождану новину.

— Чули? На ваших десяти гектарах 276 центнерів зібрано!

Добре, що це поле було поряд. Бо хоч і знали, що немає вже там їхніх «сонць», та все ж не втримались, побігли всі туди. А на серці в кожного було радісно-радісно...

Сухоташлицька СШ, Вільшанський район.

Чи потрібні „малі“ відкриття?

«Все більшого значення в діяльності виробничих бригад області набуває дослідницька робота — основна ланка, що зв'язує теорію з практикою, сирине поглибленню знань учнів та вихованню в них навичок ведення наукової роботи.

Актуальність тематики досліджень, допомога з боку наставників і наукових установ позитивно вплинули на запровадження наслідків до-

сліджень в практику роботи колгоспів і радгоспів. Достатньо сказати, що наслідки їх дослідів з успіхом використовуються на полях колгоспів і радгоспів...».

Варто було Тані почати пояснювати один з дослідів, що провела їх бригада, як я відразу забула, що переді мною сидить есього-на-всього школярка. Судить самі:

— На одну ділянку ми внесли складне мінеральне добриво нітрофоску. На другу — окремо азотце, фосфорне і калійне добрива. На контрольну ж ділянку не вносили нічого.

Не думайте, що далі Таня обмежилася тільки цифрами зібраного ячменю на дослідному полі Ефективність дії складного мінерального добрива на врожайність ячменю вона пояснювала так просто і влучно, що всі залишки сумнівів щодо її малокомпетентності в цьому питанні розвіялись повністю.

— Мені можуть заперечити, — занято доводила свою думку дівчина. — Мовляя, що ж тут нового. Ми це вивчали на уроках хімії. А на мою думку, оце якраз і є початок науки — намагання самостійно щось перевірити, осмислити те чи інше явище, поняття.

Будь-хто з юних тваринників учнівської виробничої бригади Новопраської середньої школи Олександрійського району може легко довести те, що молочна продуктивність корів залежить в певній мірі і від швидкості видоювання. І в їх доказах не будуть фігурувати якісь чужі завчені слова чи переконання. Бо саме завдяки власноручно проведеним дослідом прийшли школярі до таких висновків. А це найкраща гарантія їх вірності.

— Звичайно, найприємніше, коли бачиш, що твоя робота потрібна не тільки для тебе, — Таня Шията продовжує розмову.

Радісно школярам бачити, як на колгоспних лапах колоситься пшениця. Вони знають: це «Дніпровська-775». А те, що саме цей сорт дає найвищий врожай в місцевих кліматичних умовах, визначили на дослідному полі вони, члени учнівської виробничої...

Новопраська СШ, Олександрійського району.

„А ти, все-таки, спробуй...“

«В постанові IX пленуму ЦК ВЛКСМ «Про підвищення ролі комсомолу у виконанні ідейної зміни робітничого класу і колгоспного селянства» чітко визначені завдання комсомольських організацій по підготовці молоді до трудової діяльності. Так, завданням комітетів комсомолу загальноосвітніх шкіл є всебічне зміцнення зв'язку навчання, трудового виховання і підготовки молоді до практичного комуністичного будівництва. Більш широке використання з цієї метою дослідницької практики в колгоспах і радгоспах, участі в літній трудовій чаргі, розвитку і зміцненню учнівських виробничих бригад, шкільних лісничств, таборів праці і відпочинку та інших трудових об'єднань школярів».

— Ну, а якщо я не хочу працювати в таборі праці і відпочинку? — Хлопець поводився досить незалежно. — Я восьмикласник, у бригаді перший рік, мені ще працювати не хочеться. От наступного року, коли почнемо вивчати трактор, тоді можливо...

— Давай спробуємо все-таки зараз попрацювати, — Люба Мезенцева говорила з хлопцем довго. Вона й сама не могла б сказати, чи обов'язки виконувала в той момент бригадира, члена комітету комсомолу чи просто старшого товариша. І решта дев'ятикласників, що приєдналися до їх розмови, теж були і комітетчиками, і членами бригади. Розмова була довгою. І, скажемо відразу, не останньою. Бо хоч і пішов хлопець до табору, та

працював спочатку абияк. Аж поки не зацікавив його отой дослід. Це вже тепер, в дев'ятому, приступивши до детального знайомства з технікою, він подумки згодився з Любою: права вона була, коли переконувала, що робота влітку згодиться йому при вивченні трактора. А тоді їй довелося чимало з ним поморочитися, щоб зацікавити. Та й не тільки з ним...

А для Люби та інших комсомольських активістів робота у виробничій давню стала справою першочергової ваги. Тому-то й намагаються зробити все для того, щоб це зрозумів кожний. «Робота в бригаді не повинна зводитися лише до виконання чисто фізичної праці з примусу» — цим девізом керується комітет комсомолу Тренівської середньої школи. Різноманітні досліді, творчий підхід до виконання кожної роботи дозволяє добитися комсомольцям того, що люди з найартистичнішими нахилами і уподобаннями все-таки знаходять для себе тут, в полі, заняття до душі.

...Якщо цього літа хтось із молодших затагне знайомої «а може я не хочу...», до нього підійде серйозний дев'ятикласник:

— Знаєш що, ти все-таки спробуй...

Тренівська СШ, Знам'янського району.

Виховай послідовника

«Шкільних лісничств у нашому селі немає. Проте їх господарями проведена в цьому році значна робота по догляду за лісами, подзахисними смугами...».

Понад 600 юних лісничків доглядали 627 гектарів лісових насаджень, вирощували сіянці і саджанці для закладання і ремонту лісових насаджень в розсадняках площею 63 гектари».

Володя завжди вважав, що ліс знає добре. Ще б пак! Адже він тут живе від самого народження.

Та коли одного разу про ліс почав розповідати вчитель Михайло Дем'янович Ізута, хлопчина засоромився своїх думок. Як виявляється, багато невідомого таїть в собі кожне дерево, скільки корсеті приносять...

В той день учні Кам'янокриничанської школи висаджували в лісі сосонки. Володя з однокласниками якраз закінчили свою роботу, і хлопець пішов подивитися, як йдуть справи в молодших учнів. Підійшов до двох шестикласників, що саме захопилися сосною, і ненароком почув фразу:

— Я про ліс знаю все. Вілька, оспа — це ж так просто...

— Ну, по-перше, знаєш, саджанець потрібно тримати ось так, — поправив Володя молоде деревце. — А по-друге, дайвіте додому разом підемо, я вам децю цікаве розповім.

Поверталися хлопці до села задоволені. Мине кілька років і на тому місці, де вони сьогодні були, зведуться п'ять тисяч мішних молодих сосон. А скільки вони вже в лісі висадили каштанів, волоських горіхів! Малювали в уяві картини майбутнього лісу, весело сміялися. А коли почав розповідати Володя, хлоп'ята припшкли. Он як багато цікавого знає цей восьмикласник.

— Ой, Володю, а завтра ще до лісу підемо? Ще нам розповідати-меш?

— Обов'язково! — пообіцяв юний вчитель. Знав, що ці хлопчачки тепер стануть справжніми друзями зеленого лісу.

Кам'янокриничанська, Ульянівський район.

Матеріали підготувала спецкор «Молодого комунара» Н. ПАСТУШЕНКО.

Ми не змогли розповісти про всіх учасників зльоту, про цікаві справи та проблеми, що їх хвилюють. Але сподіваємося, що все це стане темою для розмови, яку продовжимо в наступних випусках «Вітриль».

XXV з'їзд КМРС

Іринка народилася напередодні події, яка змінила багато чого в долі її батьків, цілого степового краю, сотень молодих людей в різних кінцях республіки. Коли мама приймала поздравлення і квіти у великій світлій палаті, коли милувалася личком доньки в тугому білому завитку, який подала медсестра, в Москві розпочав свою роботу XXV з'їзд партії, в Директивах якого з'явилися слова «Завершити будівництво Побузького нікелевого заводу». З того дня Іринка стала донькою учасника республіканської комсомольської будови, розв'язницею великої важливої справи.

МІСТО НАШОЇ ЮНОСТІ

Адреса п'ятирічки — Побузький Нікелевий завод

Зараз Іринці Липишк йде п'ятий рік. Вона підростає, усвідомлюючи став її крок, і дівчинка поволі відкриває для себе назвоюний світ. І їй усе тут подобається. І річка вулиця з високими-високими будівництвом. В одному з таких жителів — нова квартира її та її мамі. Подобається небо — голубе, ясне, як лещеті може рідко міняти колір на багатріччя. Це коли на заводі, де працює тато, розливають метал. І дитсадок теж подобається — новий, світлий, тільки торік зведений будівельниками. І виконавельні тут хороші. І назва підприємства — «Сонечко». («Ті завідки донечко? — З «Сонечка»).

А яке обличчя у селища? А яке воно теж змінилося за ці п'ять літ. Так, змінилося. Маленьке селище над Бугом поступово набуває обрисів гарного, впорядкованого міста. У його ландшафт вписалася стометрова заводська труба, світлі корпуси підприємства, червоні багаття вентриків зірниць (іде метал, іде відтизняний феронікель!). Запалилися затишними вогнями вікна багатопверхових будівниць: 427 новосіль за п'ятирічку — повні дитсадок, магазин.

— Ще одна особливість, яку не обминеш, — пояснює Павло Лезченко. — Побужжя — це селище молодих. З шести тисяч жителів тільки дітей шкільного і дошкільного віку — 2300. А коли врахувати, що й на заводі кожен третій — віком до тридцяти, то стане зрозумілою така статистика: за п'ятирічку — 234 весілля, 513 нозонароджених. І це, здається, не останній «рубін» — до кінця року ще півтора місяці.

Павло Лезченко — один з старожилів Побужжя, один з тих, чия біографія нерозривно з'єдналася з долею міста, долею підприємства. У 1966 році приїхав він на береги Південного Бугу, будував красень-завод, а коли звівся білими стінами ремонтно-механічний цех, став працювати тут слюсарем-моторником. Іх комсомольсько-молодіжні бригади, яку очолював бригадир Микола Лозинський і групкомсорт Володимир Самоєнко, виконала п'ятирічне завдання за три з половиною роки. За цей час хлопці впровадили 23 рацпропозиції.

Як один з кращих робітників Побузького нікелевого, Левченко був удостоєний честі сфотографуватися біля Прапора Перемоги. А на останніх загально-виборчих зборах

його обрали секретарем комітету комсомолу підприємства.

— І молодість нашого Побужжя, — продовжує комсомольський член, але й справжній. Поцікавтеся у селищній Раді скільки молоді обрали депутатом, — вам назавжди цифру 20. І обов'язково розкажуть про активність Анастасія Подобесника, Валі Крижонько, Зіни Драні, Люби Кравець та інших комсомольців і молодих комуністів. Вийдуть на вулицю, де патрулюють дружинники, хто слідкує за порядком? Переважно молоді. Завітайте на стацію, де прокладають змагання — там теж хлопці і дівчата. Але, головне, значимо, праця. Кожен третій робітник заводу — віком до тридцяти років. А молодість на заводі далеко не привід для поблажок.

Так, стрімкі ритми ударної комсомольської будови зберегла молодь і в заводському виробництві. Можливо тому, що чимало будівельників, звівши корпуси заводу, залишилися тут назавжди. Це чекають дослідників і щоденні літописці енергійні комсомольські прожектори гарячих днів будови, ще не написані спогади про дні ударної комсомольської. Ніколи! Молодь живе сьогоднішнім. «Кожен день п'ятирічки — ударний!». Під таким лозунгом трудяться сім комсомольсько-молодіжних колективів, 324 члени ВЛКСМ заводу. І як свідчення авторитету — перші нагороди. 11 молодих виробничників удостоєні звання «Молодий гвардієць п'ятирічки», 139 одержали знак «Переможець соціалістичного змагання дев'яти п'ятиріччя».

Хто ж вони, ці люди, які вершать такі хороші справи? Познайомимося з двома — плазильником Миколою Покирищенком і апаратником Дмитром Миколайчуком.

Микола прийшов на будову сільським хлопчиною, став працювати у бригаді теслярів-бетонників БУ-5, здобув спеціальність. Зводив плазильну піч, а коли дала вона перший метал, вирішив стати плавильником. І залишився на заводі назавжди, як і його товариші Саша Горелеников, Семен Павло, Саша Сасенко. Нині колектив плавильників показує високі зразки високопродуктивної праці.

З'явився у Миколі сім'я: дружина Рая, доньки Люба і Світлана. Але не тільки їм віддає він свій вільний час. Потрібно забігти і в селищну Радю, куди його обрали депутатом, і провести рейд «Комсомольського прожектора», і піти на патрулювання в дружину. Такий уже тут закон ще з будівництва — у селищі молодих і порядок наводиться руками молодих.

Дмитро Миколайчук — апаратник кінцево-компресорної стації. І знову ж таки тільки цим не вичерпується обсяг занять молодого робітника. Він — групкомсорт комсомольсько-молодіжного колективу, член заводського комітету комсомолу. Та й характер у Дмитра такий, що не стоїтиме він осторонь громадських справ. За це і поважають його. Портрет Миколайчука — на заводській Дошці Пошани.

...Залишити добрий слід на землі мріє кожна людина. В одних він буде вузенький — на сім'ю, на тісне коло друзів. В інших — ось такий: величний, осяяний зірницями розплавленого металу в небі. Роста завод, росте селище, ростуть його молоді жителі. І назва Побужжя, вписана на карті трудових звершень дев'яти п'ятиріччя, як символ держання і творчого неспокою молодих.

О. РАКІН, спецкор «Молодого комунара».

Див. 4 стор.

ГРОМАДЯНИН КРАЇНИ РАД До обміну паспортів

Згідно постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР від 28 вересня 1974 року «Про заходи по дальшому вдосконаленню паспортної системи в СРСР» працівники органів внутрішніх справ проводять чималу підготовчу роботу до обміну і видачі паспортів нового зразка. Цей захід сприятиме вихованню в радянських людей гордості за Радянську Батьківщину, почуттів патріотизму, особистої відповідальності перед суспільством за виконання свого громадянського обов'язку.

Основний документ політичного члена нашого суспільства іменується «Паспорт громадянина Союзу Радянських Соціалістичних Республік». Гарним буде його зовнішній вигляд, оформлення. Як і раніше, отримуватимуть його юнаки й дівчата, котрі досягли шестнадцяти років. Спрошено й систему обміну: цей документ буде дійсний на все життя (змінюватиметься лише фото — при досягненні двадцяти п'яти і сорока п'яти років).

Є зміни і в положенні про прописку. Так, вона відмінюється для осіб, що прибули у відпустку чи на відпочинок на період до двох місяців.

Колі ж вступити у дію нове положення? Частково вже входить — з першого липня 1975 року, а повністю — з першого січня наступного року. Обмін розрахований на шість років. Нехай не хвилюються ті, в кого закінчився строк дії паспортів після першого липня. Вони вважатимуться дійсними без офіційного продовження їх чинності.

Яка ж черговість існуватиме при видачі документа нового зразка? Першими отримають його юнаки й дівчата, які досягли шістнадцятирічного віку, потім — звільнені в запас воїни, ті, хто змінив прізвище, ім'я, по-батькові. Звичайно, позачергово обмінюють і тим, хто втратив паспорт, або в кого він непридатний для користування.

Для успішного проведення паспортної реформи в Ленінському районі Кіровограда за згодою Ленінської міськради підготовка до обміну ведеться в житлово-експлуатаційних конторах, відомствах, квартальних комітетах.

«Молоткастий, серпастий, радянський паспорт...» — так називав його В. В. Маяковський. І ми повинні гордитися ним — основним документом громадянина Країни Рад.

В. ДРОТЯНКО,

начальник паспортного відділення Ленінського районного відділу внутрішніх справ м. Кіровограда.

ДРУЗІВ книги в Глодосах багато. І в цьому — чимала заслуга молодого продавця Алли Юрчик. Вона вміло пропагує новинки, вивчає попит на літературу, знає запита покупця.

Секретар комітету комсомолу колгоспу імені Фрунзе М. Борщенко розповідає, що продавець укомплектує бібліотеки для молодих тваринників та механізаторів, приходить з книгами на поле, ферму.

— І, знаєте, охоче беруть наші хлопці книжки, дикують Аллі, — продовжує комсомольський ватажок.

Шофер цього ж колгоспу В. Г. Яценко згадує свою домашню бібліотеку творами класиків, повинками з сучасної літератури. А завідуючий фермою колгоспу імені Кутузова М. І. Кулиський підбирає новітніми про шляхи підвищення продуктивності худоби, про передовий досвід у тваринництві.

...Ідуть і йдуть до скарбниці знань люди — молодь, колгоспники, інтелігенція. Біля входу в магазин їм впадає в очі вимпел «Кращий продавець 1974 року». Ним нагородило правління райспоживспілки Аллу за перемогу в соціалістичному змаганні серед молодих продавців району.

Глибоке визначення запитів трудівників, особисті контакти... Як же ще форми пропаганди книги використовують комсомолка? Перш за все, наочність. Тут постійно оновлюються тематичні книжкові виставки, є інформаційний бюлетень ознонок. Уважні люди оглядають стелі «Перемогли в бою, перемогаємо в труді», «В. І. Ленін у ходожній літературі», «Молоді — про атеїзм», «Куточок красзнавця».

При магазині організовано пункт юних книгонош на чолі з Світланою Сердюк.

— А. І. Юрчик, — кра-

щий наш продавець, щомісяця перевиконує планові завдання, відзначається високою культурною обслуговування, — відзначає голова правління Глодоського споживчого товариства Г. В. Скрипка.

Високе довіря вивчили її однокласники, обравши молоді жінку депутатом сільської Ради.

Можливо, зовні, по цей бік прилавка, покупцеві не завжди помітно захоплення продавця своєю працею, до того ж, мабуть, і не замислювалися її знайомі, що стоїть за цією пікто буденною (від звички, що інакше тут і бути не може) дбайливістю госпо-

ПОРУЧ КНИЖКОВИЙ МАГАЗИН

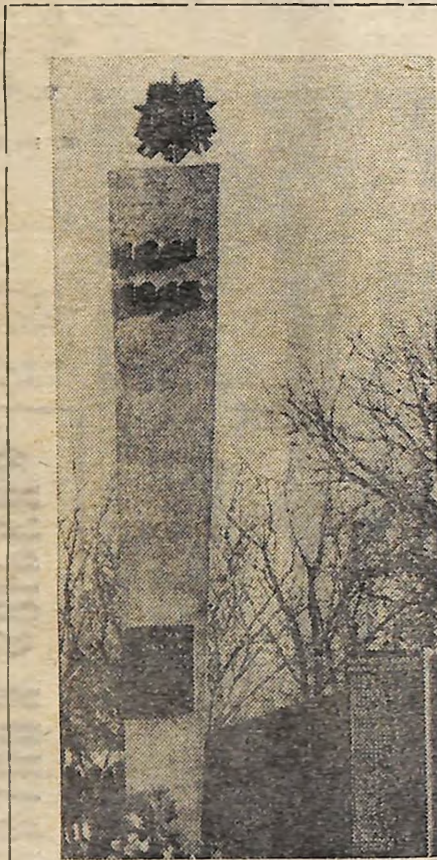
дарки. Її намаганням якнайповніше задовольнити запити любителів книги. Не таємниця ж, що нерідко доводиться з жалем констатувати: продаж літератури ведеться пасивно, без належної — і такої потрібної — уваги до тематичних видань. Часом же продавці сільських магазинів вправніше сорудують ракіницією, аніж розуміються на добір необхідної літератури. Подекуди й просто виходить, мовляв, що привезли, те й продаємо.

...Потяг до книги, як істинного джерела знань, у сьогоднішній позинен викликати в людей, від яких великою мірою залежить задоволення духовних потреб громадян, особливо ж молоді, живу течію захоплення справою, якою вони займаються. Без перебільшення — великою, цінною справою, яку слід безпосередньо поз'язувати із вихованням трудівників, зокрема молодого покоління.

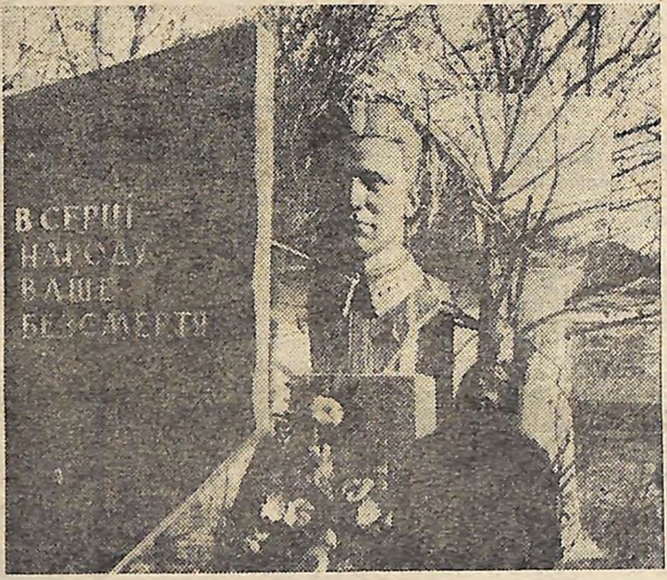
...Комсомолка Алла Юрчик це розуміє. І трудиться з повною віддачею, бо знайшла свою мрію — височінь творчого поклоння.

Н. НЕГІНА,

Новоукраїнський район.

На фронтах Великої Вітчизняної війни загинуло понад 150 жителів села Небелівки Новоархангельського району. Серед них і Герой Радянського Союзу Павло Сапович Гришко. Днями у селі, де він народився й виріс, відкрито пам'ятник та меморіальний комплекс.

Право відкрити меморіал було надано кращим виробничникам небелівського відділка колгоспу імені Карла Маркса та учням місцевої восьмирічки. На знімках: загальний вигляд меморіалу, пам'ятник Герою Радянського Союзу П. С. Гришку.

Фото В. Сусленка.

ПІСНЯ ЖИТИ І БУДУВАТИ ДОПОМАГАЄ...

Творчі змагання між самодіяльними місцевими колективами та окремими виконавцями міцно увійшли в життя. На ознаменування тридцятиріччя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні обком комсомолу та Кіровоградське відділення музичного товариства УРСР оголосили конкурс на кращу патріотичну пісню.

...На Кіровоградщині швидко пранос чимало самодіяльних композиторів, які й надіслали до журі чотирнадцять своїх творів. І ось підбито підсумки цього своєрідного змагання. Першою премією журі не присуджувало, а другою удостоївся Г. Шевчук з Олександрій за музи-

сання музики до пісень «Десантна похідна» та «Материнська». Третю премію здобув самодіяльний композитор А. Загребельний з Світловодська за пісню «Матерям». Заохувальною присуджено початківцю з Кіровограда І. Шепетилу за пісню «Піонерська похідна».

...Конкурс закінчився, та ніколи не згасає потяг радянської молоді до нових пісень, до творчості. Тож самодіяльним композиторам слід наполегливіше ополодівати глибинами музичного мистецтва і сміливіше готуватися до наступних творчих змагань-конкурсів.

В. ВОРОНА, секретар обласного журі конкурсу.

XXV з'їзд КПРС

П'ЯТИРІЧКА В ДІЛАХ, П'ЯТИРІЧКА В СЕРЦЯХ

На запитання «Чим стала дев'ять п'ятирічка у вашому житті?» відповідь:

О. П. ОРЛИК — Герой Соціалістичної Праці, комсомолець 30-х років

Цей механізатор працює в рідному колгоспі імені Леніна з 1933 року, виростив чимало високих врожаїв. Дев'ять років тракторна бригада № 1, яку очолював О. П. Орлик, йшла в авангарді соціалістичного змагання серед хліборобів району. І завжди першими помічниками бригадира були комсомольці, мелодь, на них він покладав особливі надії.

Щедрість пшеничної ниви

— У цій п'ятирічці я побачив неймовірний врожай хліба, вирощений на наших землях. 60—70 центнерів з гектара давали окремі ділянки хлібної ниви у 1973 році. Ви можете уявити собі, що діялося в моїй душі, душі ветерана-тракториста, одного з найстаріших бригадирів тракторних бригад, коли тримав у руках ці важки, повнозерні колоски! Адже вони вирощені на землі, яку об'єднували в колективний лан наші комсомольці, яку розорювали ми своїми першими «універсалами» і «хетезами» і мовби поставили тоді переді мною Оля Баланюк, Данило Гринюк, Василь Ковельчук, Мєрія та Іван Притиковські, всі-всі мої друзі перших комсомольських есен.

Так, нікі я вже не засівлю ниву. Але мрія моя живе: вірю, що виросте в нашому Ленінському колгоспі хлібний лан, який принесе сто центнерів зерна з кожного гектара, і виростять його молоді хлібороби, які носять нині комсомольські значки із зображенням ілліча. Такі хлопці, як Борис Волошин, Віталій Варикаша, Павло Шевчук і їх друзі зуміють з допомогою нової техніки добитися того, щоб у наступних п'ятирічках моя хліборобська мрія стала реальністю.

М. М. СТОЯНОВ — заслужений лікар України, хірург Голованівської райлікарні.

Одинадцять бойових орденів і медалей євди на грудях 20-річного юнака, який повернувся додому з фронтів Великої Вітчизняної. Але не перспектива військського заступника його. Піднявши ціну життя, юнак вирішив навчати стати на його сторони. Батьківщина високо оцінила груд лікаря — медалі, орден Трудового Червоного Прапора засякли поряд з бойовими відзнаками. А в дев'ятій п'ятирічці з'явився у лікаря ще один орден — Жовтневої Революції.

У районній — операція на серці

— Цього року я, так би мовити, форсував п'ятнадцятитисячний рубіж — стільки операцій зробив за своє життя. Як лікар

можу сказати, що з кожним роком відчуваю все більшу підтримку медичної апаратури, різноманітних препаратів, з їх допомогою ширшає наступ на хвороби. За цю п'ятирічку наша лікарня поповнилася новими досягненнями медичної науки. У цій же п'ятирічці розпочалося будівництво нових корпусів лікарні.

Г. А. КОРШУНОВИЧ — заслужений вчитель УРСР, завуч середньої школи № 1.

Закінчивши з відзнакою Одеський педагогічний інститут у 1949 році молодий учитель приїхав до Голованівська. З тих пір всі свої знання, весь жар свого серця він віддає вихованцям.

Коли господарі — мої учні

— Дві однакові цифри складають сьогодні зміст мого життя. Понад дві тисячі випускників вийшли зі стін шкіл нашого району за п'ятирічку, і приблизно таку ж кількість учнів виховає я за своє життя. Сьогодні вони стали господарями життя. Для вчителя — це багато. Як змінився світ, коли до його керма стали ті, кого виховував, в кого вірив, кому передавав найдорожче? Чи помітний крок до омріяного комуністичного суспільства у свідомості людей? І маю право стверджувати — я гордий за своїх учнів. Життя показало, що вони стали гідною зміною своїм батькам.

Анатолій КОНДРАТЮК — тракторист колгоспу імені Ульянова.

У 1928 році було встановлено орден Трудового Червоного Прапора. Перший трудовий орден Країни Рад, в перший рік першої п'ятирічки. І на сьогодні ця відзнака лишається однією з найвищих нагород країни за чесну працю, за трудову звитягу. У дев'ятій п'ятирічці цим орденом були відзначені сім комсомольців Голованівського району.

Перший орден

— Так уже вийшло, що після закінчення Голованівського профтехучилища, я змінив за кермом мого батька, і перший трактор теж був батьковим. Проїшли роки, але тієї машини, тих днів не забути.

Я радий, що мені вдалося упоратися з нелегкою роллю. Третій рік воджу я перший Т-150 нашого району, і весь цей час він працює добре, показуючи високі економічні результати. На цій машині в дев'ятій п'ятирічці я здобув першу в житті урядову нагороду — орден Трудового Червоного Прапора. Це висока відзнака, яку мені потрібно буде виправдовувати постійно і як хліборобу, і як депутату селищної Ради.

Вони не дивують тільки — ці збори так і зашуміли кожним з батьків: чи перешкода загальноосвітній школі заняття дітей в ДЮСШ?..

Тренери показували гостям легкоатлетичний манеж, гімнастичний зал. А потім діти демонстрували свою спортивну майстерність. Он шестикласник Юра Пахомов ще й пір року не тренується в ДЮСШ, а вже показує результат першого юнацького розряду. На бігових доріжках високі показники в Іри Корнілової, Лариси Ради.

У секції легкої атлетики вже укомплектовано шістьнадцять груп. Прийшли в ДЮСШ облсперткомітету збірні юні спортсмени з шкіл №№ 6, 11, 16, 7, 33, 17. Старший тренер В. І. Новосельцев не минує жодного класу, відвідував уроки фізкультури, відбирав найбільш перспективних хлопчиків і дівчаток І ось вже проба сил навіть крізь призму масовості — половина дітей виступили на рівні юнацьких розрядних вимог. Все ж таки вирішили запитати батьків:

— Може часу, який витрачають діти на тренування, бракує на підготовку уроків?

Відповідь була однозначною:

— Ми задоволені. І наші школярі теж. Намагаються розподілити кожну вільну хвилину: це — для книг, то — для ігор. І навіть поєривнішали, завзяті такі, вимогливіші до себе.

То чому ж тоді вихователі, окремі вчителі в загальноосвітній школі бідалились перед тренером ДЮСШ?

— Ви просто неправильно підійшли до відбору, — казали вони Новосельцеву. — Як же це — з одного класу троє, а з іншого жодного не бере? І ми проти: ви «розвалюєте» клас. Ця нова ДЮСШ негативно впливатиме на успішність.

Але Новосельцев своє: оп в тому класі аж п'ять учнів можуть мати високі результати, якщо потренують. І він записує їх в підготовчу секцію.

А вихователі в розпачі:

— Так ви ж уже до тисячі набрали, либось. Що ж нам робити після уроків? Групи зменшуються. Може статися так, що з трьох зроблять дві, і вже хтось з нас залишиться без складу...

Та тренер був переконаний: якщо ти любиш працю і маєш здібності, то й в спорті твої висоти будуть рівними з досягненнями в математиці чи англійській мові.

— Все буде гаразд. Ви тренуйтеся. А ми зробимо так, щоб воно не текло.

Вже й новий навчальний рік почався, а в басейні ледве-ледве набрали води. Хлоп'ята хлопчотяться, а вона просочується в інші заканьки нової будови. Вже стіни починають псуватися, виступають плями на унікальному покритті. Перештій продесжувались. Від-

Продовжуємо огляд будівництва та експлуатації спортивних споруд

А ВОДА —

● ЧИ ШКОДИТЬ СПОРТ БОТАНІЦІ?

ТЕЧЕ...

● БАСЕЙН З «ХИМЕРНОЮ БІОГРАФІЄЮ»

● ВЛІТКУ — БЕЗ СТАДІОНУ?

Отже, проблема відвідування ДЮСШ юними легкоатлетами либось вже й вирішується. Але Новосельцев таки збентежений:

— Ми відсяткували новосілля. Кажуть, для легкоатлетів найкращі умови. Бо є манеж. А спробуйте утримати в цьому залі хлоп'ят влітку — їх же кличе простір стадіону. Отож без літньої бази нам аж піяк не можна. Бо в закритому приміщенні зовсім інші умови...

Ще що стосується легкої атлетики. Однак після новосілля найбільша надія була на те, що, парешті, діти будуть вчитися плаванню. Тренер же в директора ДЮСШ О. П. Березана одні прикросі з тим басейном. Кахельна укладка вашої тене з першого дня пробних запливів. І в душових — недоробки.

Начальник будівельного управління «Цивільбуд» Б. А. Дегтяр, керівники комбінату «Кіровоградважбуд», вручаючи ключ новосілям, тихцем обіцяли:

повідальним працівникам облікомкому обіцяли товариші з «Цивільбуду»:

— Буде сухо. Буде затишно. Ми ж гарантію підписали.

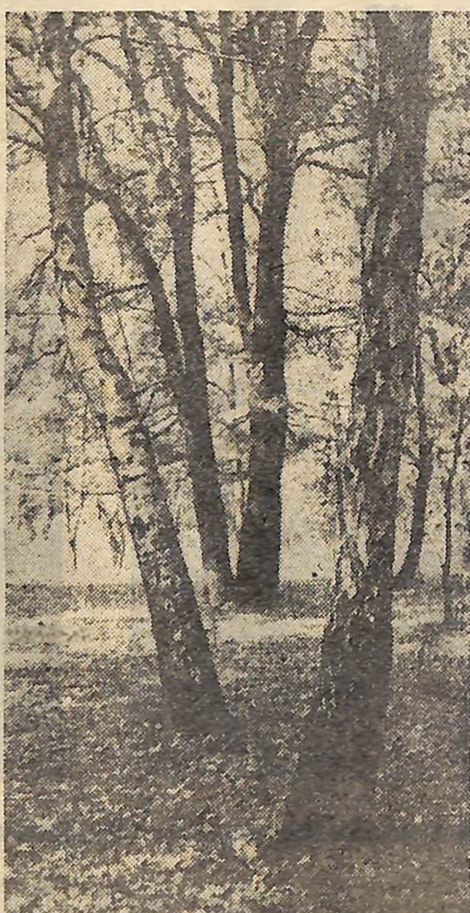
Але й ця обіцянка береться «бородою». — От треба мені зараз вирішити проблему з пропагандою спорту, треба популяризувати олімпійські види, — зауважує О. П. Березан. — Та шодня тремчу над басейном — тече вода. А дітей вже в групах до шестистот... Не будеш же казати їм: трохі почекайте, будемо плавати вже після того, як дядь «Цивільбуду» виконають гарантію обіцянку.

Ось вам і новосілля!

Красується в центрі Кіровограда будинок з скла та алюмінію — справжній тобі палац. Але в цьому замість радості — сумні першегії і невесела думка директора ДЮСШ: так і до капітального ремонту педаго-

М. ВІНЦЕВИЙ.

Об'єктив зафіксував

ОСІННІЙ ЛІС.
Фото М. ВОЖНОВА.

БОЛЯЧЕ... АЛЕ БОКС — СПОРТ МУЖИХ.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ВІШНУВАННЯ «ЗІРКИ»

Багатолюдно в цей день було в кіровоградському палаці культури імені Жовтня. Тут відбувся спортивний вечір, присвячений вшануванню володаря Кубка України 1975 р., Кубка газети «Радянська Україна» з футболу команди майстрів класу «А» другої ліги — місцевої «Зірки».

Свято відкрив веселим словом секретар парткому двічі орденоносного заводу «Червона зірка» М. О. Ковіка. Зі словами привітання до ювілярів звернувся голова обласного комітету по фізичній культурі і спорту при облвиконкомі В. І. Галенко, голова облпрофради Д. Т. Жмак, секретар обкому комсомолу В. В. Петраков, головний інженер заводу «Червона зірка» В. А. Зейтман, травець юнацької футбольної команди «Кристал» з м. Олександрії Геннадій Бельський, вихованець груп підготовки при команді майстрів — Сергій Казев.

Всі вони любляжи майстрам шкіряного м'яча добрих успіхів у наступному сезоні. Від колективу «Зірки» старший тренер заслужений тренер УРСР Олександр Іванович Растрогов подякував за теплі привітання і зазначив, що «Зірка» зробить все, що від неї буде залежати, аби добре підготуватися до баталії футбольного марафону олімпійського року. На веселі ювілярам вручено пам'ятні адреси, кубки та подарунки і сувеніри.

На закінчення свята відбувся концерт художньої самодільності чезвонозорівнів. Своєю майстерністю демонстрували заслужений ансамбль народного танцю «Колос», співаки та декламатори.

В. ШАБАЛІН.

м. Кіровоград.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-37.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.